

ще се премѣстятъ, ще се подвижатъ, но пакъ нѣма да бждатъ на днешнитѣ си мѣста. Въ духовния свѣтъ, обаче, това движение е много по-бързо. Тамъ нѣщата се движатъ толкова бързо, че ако човѣкъ внезапно попадне въ този свѣтъ, той по никой начинъ самъ не би могълъ да се ориентира. Дето има движение, тамъ има животъ.

Сжщото движение става и въ клеткитѣ на всички организми. Токова движение, такова размѣстване става и съ клеткитѣ на човѣшкия организъмъ. Запримѣрь, следъ хиляди години клеткитѣ на краката ще дойдатъ въ мозъка, ще смѣнятъ службата си. Отъ мѣстата на клѣткитѣ въ човѣшкия организъмъ зависи тѣхната служба, а сжщевременно и тѣхния съставъ. Колкото да си приличатъ клеткитѣ по съставъ на веществото или материята, отъ която сж направени, все има едно тънко, едва забележимо различие. Запримѣрь, кислородътъ, който влиза като съставна частъ на клеткитѣ на краката, се различава по нѣщо отъ кислорода на кръвта; кислородътъ на кръвта пѣкъ се различава отъ кислорода на мозъчнитѣ клетки и т. н. Въ физическо отношение, обаче, нѣма разлика. Дето и да срещнете кислорода, той навсѣкжде е единъ и сжщъ — все е елементъ кислородъ. Въ органическо и психическо отношение кислородътъ се различава по свойствата си отъ физическия кислородъ. И затова можемъ да кажемъ, че